



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Probatur ejus γνησιότης & antiquitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Origen. in
Math. 23. &
Epist. ad Afric.
Epiph. Hæc.
Archeontic. cap.
2. & Hæc. Hier.
ratic. cap. 5.
Hier. in ll. 64.

Probat
ejus *γρονόμια*
& antiqui-
tas.
Ila. 2. 2. & seq.
Mich. 4. 1. &
seq.

Nah. 1. 4.
Ila. 33. 9.

Jerem. 48. 37.
38.

Ila. 15. 2.

Jer. 48. 44.

Ila. 24. 18.

Jer. 50. 2.

Ila. 46. 1.

2. Par. 32. 31.

Joseph. Antiq.
Jude. 11. cap. 1.

Reselluntur
argumenta
Adversario-
rum.
Primum ar-
gumentum.
Ila. 6. 8.

Ezech. 33. 25.
22.

fo inscripta, quale fuit illud Isaïæ Apocryphum, Origeni sæpe commemoratum; & Anabaticus Isaïæ, cujus meminerunt Epiphanius, & Hieronymus, five duo hæc idem fuerunt opus, five duplex; & libellum quemdam supposititium, sub Visionis Isaïæ titulo typis editum, ab hac dissertatione removemus. Eam vero R. Mosis Kimchi sententiam, quæ Judæis quibusdam præcuntibus librum Proverbiorum, Ecclesiasten, & Canticum Canticorum Isaïæ tribuit, satis supra discussimus.

II. Jam vero Libri hujus *γρονόμια* & antiquitatem per consequentium ætatum testimonium more nostro adstruere perfacile est. Nam primum Michæas, qui Isaïæ fere æqualis fuit, ex ipsius Prophetia clausulam hanc integram, nec interpolatam ad se transtulit: *Et erit in novissimis diebus preparatus mons domini in vertice montium, & elevabitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes: & ibunt populi multi, & dicent, Venite, & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob; & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis ejus, quia de Sion exibit Lex, & verbum Domini de Jerusalem. Et judicabit gentes, & arguet populos multos, & conlabunt gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falces: non levabit gens contra gentem gladium, nec exercebuntur ultra ad prælium.* Id observatum est Origeni in Epistola ad Africanum, falso censentem nullum et Prophetis veteriorum Prophetarum sententias usurpasse, quasi indignum hoc esset veritatis præconibus. Nahum quoque adversus Sennacheribum vaticinans cum dixit: *Infirmatus est Basan, & Carmelus, & flos Libani elanguit:* ad ista Isaïæ videtur attendisse, quæ de Sennacheribi itidem & Assyriorum expeditione protulit: *Luxit & elanguit terra, confusus est Libanus, & obsorduit, & factus est Saron sicut desertum, & concussa est Basan, & Carmelus.* Hoc autem vaticinium edidit Isaïas sub Achazo, suum Nahumus sub Ezechia, ut suo loco probabimus. Jeremias quoque, centum circiter & quinquaginta annis Isaïa recentior, multa ex eo in suum vaticinium depromsit: cujusmodi illud est: *Omne enim caput calvitium, & omnis barba rasa erit: in cunctis manibus colligatio, & super omne dorsum cilicium. Super omnia tecla Moab, & in plateis ejus omnis plantus: quoniam contrivi Moab, sicut vas inutile, ait Dominus: quibus manifesto exprimitur illud Isaïæ: Moab ululavit: in cunctis capitibus ejus calvitium, & omnis barba radetur. In trivis ejus acinetti sunt sacco: super tecla ejus, & in plateis ejus omnis ululatus descendit in fletum.* Ait Jeremias: *Qui fugerit à facie pavoris, cadet in foveam; & qui conscenderit de fovea, capietur laqueo: scripserat ante Isaïas: Qui fugerit à voce formidinis, cadet in foveam; & qui se explicaverit de fovea, tenebitur laqueo.* Est apud Jeremiam: *Confusus est Bel, victus est Merodach, confusa sunt sculptilia ejus, superata sunt idola eorum: est apud Isaïam: Confractus est Bel, contritus est Nabo; facta sunt simulacra eorum bestis & jumentis, onera vestra gravi pondere usque ad lassitudinem.* Isaïæ præterea tricesimum septimum caput, cum sequentis initio, totum item tricesimum nonum, in quarti Regum libro decimo nono ac vicesimo capite descripta sunt, idque *ἁπολιεῖς*, ut non sententias modo, sed verba etiam illinc istuc transisse liquidum sit. Apertissime vero Paralipomenon Auctor: *Reliqua autem sermonum Ezechie, & misericordiarum ejus, scripta sunt in Visione Isaïæ, filii Amos, Propheta.* Vere: nam gestis Ezechie narrandis tricesimum sextum Isaïæ caput, cum sequentibus tribus consecratur. Narrat Josephus Cyrum Perfarum Regem pellectis iis quæ de se Isaïas ducentis circiter ante annis prædixerat, cum se certo Dei Israëlitarum consilio, restituendis in integrum Ebrais, reparandæque Hierosolymæ, & Templo reficiendo destinatum intellexisset, ad id opere præstandum adjecisse animum, & re ipsa complevisse.

III. At quædam dissolvenda veniunt argumenta, quibus oppugnatur iste Liber. Primum à sexti capitis initio exorsum esse Prophetam vaticinium suum quidam volunt, idcirco quod propter oris sui impuritatem ad id tempus tacuisse se ait: tum subjicit: *Et audivi vocem Domini dicentis: Quem mittam, & quis ibit nobis? Et dixi, Ecce ego, mitte me. Et dixit, Vade.* Quæ si recte colliguntur, sequitur vel perversum esse Libri hujus ordinem, & priora quinque capita loco suo fuisse mota, vel adventitia esse & supposita. Quæ tamen non ita sunt: nec enim id sibi vult Propheta, se ad hanc diem penitus obmutuisse, & sibi tum primum vaticinandi munus à Deo fuisse impositum; sed de hoc tantum viso se diutius quam deceret tacuisse, ejusque vulgandi mandatum à Deo accepisse. Multis enim vaticiniis Prophetarum libri constant, multis visis à se ita disjunctis & secretis, ut nequaquam temere permiscenda sint, & quæ unus sunt, ad aliud minime sint flectenda. Rem confirmabimus exemplo. Leguntur ista tricesimo tertio capite Ezechielis: *Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me qui fugerat de Jerusalem, dicens, Vastata est civitas. Manus autem Domini facta fuerat ad me respere, antequam veniret qui fugerat, aperuitque os meum, donec veniret ad me mane, & aperto ore meo non silui amplius.* Quis hinc colliget vaticiniorum Ezechielis hoc esse initium, nec ipsam